

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Пословни број К-По₂ 10/2018

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 11.04.2019. године

**Транскрипт аудио записа
са главног претреса одржаног 11.04.2019. године**

Председник већа: Председник већа отвара заседање и објављује наставак главног претреса у предмету Одељења за ратне злочине Вишег суда у Београду К.По₂ 10/2018 против оптуженог Маричић Жељка, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 КЗ СРЈ по оптужници тужиоца за ратне злочине КТО број 8/2018 од 27.11.2018. године.

Веће поступа у неизмењеном саставу.

Председник већа утврђује да су на главни претрес приступили:

заменик тужиоца за ратне злочине Огњен Ђукић,

оптужени Маричић Жељко са браниоцем адвокатом Горданом Божиловић Петовић.

За данашњи главни претрес је одређено испитивање сведока оштећеног

Колико видим успостављена нам је и видео конференцијска веза.

Добар дан. Да ли се чујемо? Добар дан колега, да ли ме чујете?

Судија Кантоналног суда у Бихаћу [REDACTED]: Добар дан. Ја вас чујем.

Председник већа: Е чујемо и ми вас.

Констатује се да је успостављена видео конференцијска веза са Кантоналним судом у Бихаћу. У судници је присутан судија [REDACTED]. Добар дан колега.

Судија Кантоналног суда у Бихаћу [REDACTED]: Добар дан.

Председник већа: Хоћете нам рећи ко је присутан од сведока.

Судија Кантоналног суда у Бихаћу [REDACTED]: Приступио је свједок [REDACTED], док свједок [REDACTED] није приступио, покушали смо ступити с њим у контакт путем телефона нисмо успели, могуће да дође.

Председник већа: Хоћете прећи ви овде сигурно не чујете, пређите ту и узмите слушалице. Да, да, нека седне ту.

Дакле [REDACTED] није приступио, само је дошао [REDACTED].

Судија Кантоналног суда у Бихаћу [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Добро, ево само ради записника да констатујемо.

Дакле за данашњи главни претрес је било одређено испитивање сведока [REDACTED]. Дана 02.04.2019. године суду је достављена белешка Службе за помоћ и подршку оштећенима и сведоцима Спп.По2 22/19 у прилогу које је достављен меил Одјела за подршку свједоцима Кантоналног суда у Бихаћу којим обавештавају да сведок [REDACTED] болује од карцинома и није у стању путовати у Београд. То је такав наш извештај, наравно чућемо сад и сведока, дакле да би свој исказ дао путем видео конференцијске везе из Кантоналног суда у Бихаћу. Са сведоком [REDACTED] нису ступили у контакт јер се сведок налази у Швајцарској. Служба за помоћ и подршку оштећенима и сведоцима овог суда је дана 05.04.2019. године телефонским путем контактирала сведока [REDACTED] те је исти рекао да не жели да долази у Београд на главни претрес, а и због финансијских разлога, те да би сведочио путем видео конференцијске везе из Кантоналног суда у Бихаћу. Сходно свему што је напред наведено дана 08.04.2019. године Кантоналном суду у Бихаћу суд је упутио замолницу за испитивање сведока [REDACTED] путем видео конференцијске везе и дакле судија [REDACTED] извештава суд да је од сведока данас приступио само [REDACTED] није приступио.

Још једном ћу вас колега замолити само да кажете из којих разлога?

Судија Кантоналног суда у Бихаћу Фикрет Ходић: Ми нисмо успели ступити у контакт са истим.

Председник већа: А добро, добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање главног претреса, а препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка путем видео конференцијске везе са Кантоналним судом у Бихаћу испита сведок [REDACTED]

Хоћете молим вас позвати сведока.

Судија Кантоналног суда у Бихаћу [REDACTED]: Свједок је у судници.

Председник већа: У судници је. Реците ми молим вас колега како сте утврдили идентитет сведока [REDACTED]

Судија Кантоналног суда у Бихаћу [REDACTED]: Идентитет је утврђен на основу личне карте број 030M0172E издате од стране МУП-а Унско-санског кантона Опћина Кључ.

Председник већа: Хвала лепо. Можемо да видимо сведока. Добар дан господине [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Добар дан, поштовање.

Председник већа: Дакле Ви сте позвани да будете испитани у својству сведока, реците ми прво ви сте давали своје личне податке 23.11.2016. године када сте били саслушани у просторијама Кантоналног тужилаштва у Бихаћу, да ли се тога сећате?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: И били сте испитани 05.04.2018. године, дакле прошле године, сећате се и тога јел' тако, то је било у службеним просторијама ПС Кључ.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Реците ми молим вас дакле ваше је име [REDACTED]. Где сте рођени, које године?

Сведок [REDACTED]: 20.02.'52. године у Саници односно Општина Кључ.

Председник већа: Добро. Од оца?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED]

Председник већа: Реците ми где је ваше пребивалиште?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED]

Председник већа: Добро. Да ли познајете овде оптуженог Маричић Жељка?

Сведок [REDACTED]: Да, звани „Стер“ тако су га звали, познајем га добро.

Председник већа: Добро. Да ли сте у сродству, да ли сте у завади?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Завада је дискутабилна ствар, у сродству нисмо.

Председник већа: Добро. Дакле ја ћу вам сада дати одређена упозорења, Ви сте као сведок дужни да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте

дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То вам је јасно јел` тако?

Сведок [REDACTED]: Јесте, јесте.

Председник већа: Ја мислим да ви имате овде текст заклетве па ћу вас молити, јер по закону се полаже заклетва, па вас молим да прочитате наглас.

Сведок [REDACTED]: Заклињем се и изјављујем да ћу о свему што пред судом будем питан говорити истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прешутјети.

Председник већа: Хвала лепо.

Сведок упозорен, опоменут, заклет, па изјави:

Дакле као што сам вам рекла ви сте два пута били испитани у својству сведока, реците ми да ли остајте код ових Ваших исказа?

Сведок [REDACTED]: Да, остајем при овим исказима које сам дао.

Председник већа: Добро. Имајући у виду да сада поступамо у већу, ја ћу вас замолити да нам укратко испричате, интересује нас `92. година, тачније крајем месеца маја `92. године, шта се дешавало у вашем месту, да ли су ту били неки оружани сукоби, да ли сте били затварани, па нам испричајте укратко шта се све то дешавало.

Сведок [REDACTED]: Ја сам радио у Кључу у дјечијем обданишту, ту сам стекао и пензију, то је 40 година, овај, морам вам рећи да познајем добро Кључ и познам неку структуру Кључа она је таква каква је позната сваком, ја сам путово сваки дан из своје Санице удаљене 16 километара до Кључа на своје радно мјесто у обданишту, тако да сам ту неких 40 година знао сам људе, до рата је то било неких 20-так година мог рада у дјечијем обданишту тако да сам познаво Кључеве добро. Стера сам знао кажем Стер овај Маричић Жељко, то презиме и име сам и заборавио, ал` Стера добро знам с обзиром да је био и комшија моје тетке у Кључу становали су ја мислим сигуран сам у истој згради. `92. године односно крајем маја ми смо ухапшени подвлачим као цивили, одведени у саничку школу у фискултурну салу, ту нисмо злостављани, после, донекле с обзиром на ситуацију која ће се после одвијати коректно је поступано према нама, сви који су нас чували у тој фискултурној сали су биле наше комшије нормално Срби. После тог смо транспортовани до Кључа, у Кључу смо смјештени у фискултурну салу у Кључу и то смо се задржали једно одређено вријеме, мислим да смо ту и преноћили. Од фискултурне сале од улаза до главне оне комуникације односно цесте односно улице у Кључу је неких стотињак метара има и степеница узбрдо, низбрдо гдје се треба попети јер је можда некакав ниво фискултурне сале на неких 5-6 метара издигнут, подигнут изнад главне цесте, сликовито да би вам било присутно то. Кад смо излазили из фискултурне сале чекали су нас паркирани аутобуси и на тој главној цести ту је близу и Опћина, ту је близу и обданиште гдје сам радио, фискултурна сала осмогодишње школе, направљен је био шпалир с једне и с друге стране је био народ који је између осталог био добро наоружан некаквим тољагама кабловима и не знам ни ја чиме све, излазећи из те фискултурне сале сасвим

нормално, парадокс ал` сасвим нормално имали смо малтретирања, физичка малтретирања у сали док смо боравили у Кључу ништа нисам мого да познам ко је све иживљавао се на мени односно на мојим комшијама односно на мом брату. Кад смо излазили из фискултурне сале требало је проћи кроз тај шпалир, тукли су нас и с једне и с друге стране тако наоружани тим млатовима, кољем, палицама, неким оним дебелим кабловима за струју док смо улазили у аутобус. Био је то како сам већ споменуо некакав шпалир који је био дуг неких стотинак метара, требало је то проћи неко је трчо, није ми се дало нажалост сад морам признати, није ми се дало трчати негде сам проходило по тој некаквој својој чаршији, ту сам расто и радио, познаво све те људе и с једне и с друге стране тог шпалира и није ми се дало трчати него сам онако да кажем достојанствено прошето то и достојанствено добро добио по леђима неких удараца кочевима односно овим наведеним предметима како сам већ споменуо. Познаво сам и родитеље дјецe који су код мене доводили дјецу у обданиште. Било је ту и жена мама које су између осталог понашале се тако како су се понашале односно како сам напоменуо сликовито с обзиром на обојеност овог суда, кад кажем обојеност мислим на то да је ту Стер, морам да кажем да ме је он добро ударио по леђима неким коцем подбацио сам руку да би избјего тај некакав ударац, међутим дуго дуго времена нисам мого ту десну своју руку подигнути изнад главе јер сам имао добру отеклину, изишо сам из логора Мањача а вазда сам имо ту отеклину ту црнину, тај некакав бол који је био присутан с тим некаквим ударцем, да би ублажио тај бол ја сам подбацио десну руку негдје у том некаквом, у тој некаквој шетњи према аутобусу и после сам смјештен у аутобус, одведен у аутобус, после тога смо одведени на Ситницу, то је неких 20-так километара мислим 27 километара од Мањаче где ћемо бити смјештени у осмогодишњој школи, фискултурна сала. Ту сам примјетио Стера као добро набуситог пуног некаквог тог набоја који није здрав, који није људски, изражавао је своје негодовање свој некакав бјес према човеку с којим је радио у истом предузећу то је Наил Шулић, говорио да ће га убити, да ће га премлатити, да ће га он запамтити, пријетио му је тако то држећи пушку у једној руци и дигнутом руком оно, оним кажипрстом је тако био сликовит, запамтио сам га добро. Ми забијени у једном дјелу сале јер у тој маси некакав психолошки моменат човјек се осјећа сигурније то је некакав психолошки моменат што не мора значити, јер је опасно и негдје се човек тог боја кад те издвоје самог онда је то и те како овај и те како овако некакав тај како сам га назво страх односно психолошки момемант који је присутан посебно код затвореника у том тренутку, у тој години, у том простору овај, да се не понови. Пријетио је и Наилу с којим је радио заједно и био колега. У истом тренутку је фалио његовог брата Калу за којег је говорио да би њега добро почастио а да би тог Наила најрадије убио и претио да ће га запамтити.

Да се вратим на овај шпалир у Кључу, дал` сам у исказу ил` сам после то дозно знам да је ударио и мог брата, да је још неке људе малтретирао, убио туко у ствари, пардон туко, иживљавао се на њима испољавајући физичку своју способност иначе је он крупан висок човјек, овај, био онако ко од брда одваљен момчина и њега је урадио по глави, још је ту малтретирао ту неке онолико колко сам ја мого то да видим, колко ми је тај некакав мој поглед с обзиром да смо морали имати релативно сагнуте главе до доласка у аутобус.

Враћам се на фискултурну салу у ономе, у Ситници, после тог идемо неких пјешнице 20 и реко сам ја мислим 27 километара пјешачимо, они који не могу издржати иде за нама аутобус, српска војска с једне и с друге стране, они који не могу издржати товари их у аутобусе односно у камионе, српска војска с једне и с друге стране нас заштићава. Долазимо у једно село гдје су мјештани били добро добро коректни према нама мислим да се зове то село Бунареви, то је на путу од Ситнице према Бања Луци,

Бунареви српско село гдје су људи били добро коректни, износе нам воде и хране и ту смо имали једну добру паузу. После тог настављамо, сви они који не могу издржати овај пут с обзиром да смо били у Кључу односно на Ситници добро малтретирани, било је физички тих некаквих насртаја на нас и нормално последица, с обзиром да многи нису могли издржати товарени су у аутобусе и тако смо догурали до Мањаче. При самом уласку на Мањачу односно Стричић, ту је била војна касарна тад у та доба, ја мислим да сам видио негдје најмање 5000 војника обучених и наоружаних, требало је кроз тај шпалир тих војника проћи, некако смо прошли није било некаквог физичког злостављања онолко колко сам мого да видим с обзиром да су били ови добро способни људи који, војска, српска војска која нас је чувала са стране и није нас дала малтретирати. Послје тог долазимо на Мањачу, прозивка на Мањачи име и презиме, малтетирање, туча, улазимо у Мањачу и то је то. У једном тренутку с обзиром да сам напоменуо на почетку свог исказа да је он био комшија моје тетке Хашије, он се тога добро сјећа, у једном тренутку је моја тетка кад су постале некакве комуникативније те некакве, веза са заробљеницима на Мањачи моја тетка је упаковала неки пакет који је између осталог донио и предо је то мом буразеру, некакав парадокс мој буразер се зове Руфад, некакав парадокс ал` ето понашо се у том тренутку предавања тог пакета овај коректно, у том пакету је била та некаква одјећа топлија, с обзиром да је наилазила зима, не могу да се сјетим који је то мјесец, међутим почетком први дан два почетком јуна смо били затворени на Мањачи.

Председник већа: Добро. Реците ми молим вас... Јел` имате још нешто?

Сведок [REDACTED]: Па ево напомињем ту, не знам дал` сам у исказу том свом не сјећам се, знате и ја сам већ помало у годинама, окрханог сам здравља нажалост, не знам дал` сам у том свом исказу реко то за брата, то сам дознао он буде у Норвешкој скоро је био ту, па сам између осталог разговаро с њим на ову тему и он ми то напоменуо да га је ударио коцем по глави, а да је коректно се понашо кад је донео тај пакет буразер од тетке, овај, каже брат да је имао осјећај као да се покајо што је то урадио с обзиром да је и брата знао а највероватније да, брат тако каже да је највероватније да га није у том шпалиру позно јер брат као није вјерово с обзиром да га је брат познаво да га је мого физички злостављати. Овај, међутим понављам и стојим иза тога да је мене позно у том шпалиру с обзиром да нисам проше сагнуте главе и да нисам трчо, јер сам ето тим шпалиром ишо полако, некакав понос ми није дао да трчим и да бјежим и да не знам ни ја, јер сасвим нормално сам се осјећо исправан ником ништа нисам нажао учинио, радио сам у тој чаршији у том Кључу као васпитач, јер сам завршио ту школу, ја сам наставник предшколског васпитања и образовања већ сам двије године у пензији, сво време сам био у обданишту у Кључу, овај с обзиром да сам неквим искреним начином отвореним начином живљења у Кључу, нисам мого да вјерујем да ме може неко физички малтретирати на било какав начин. То би било то, ако буде било, то би било то везано за Маричић Жељка читам овдје име и презиме, јер се више тог његовог имена и презимена не сјећам, више га се сјећам као Стера.

Председник већа: По надимку.

Сведок [REDACTED]: Ево то би било то.

Председник већа: Реците ми молим вас...

Сведок [REDACTED]: Ако има каквих питања спреман сам одговарати.

Председник већа: Ево ја ћу вас укратко нешто питати па ћу препустити тужиоцу јер ви сте и предлог заменика тужиоца за ратне злочине да се испитате у својству сведока. Само ми реците молим вас кад кажете да сте познавали Маричић Жељка да је становао у близини ваше тетке, да ли сте ви имали контакте уопште са њим, да ли сте некад разговарали са њим, како га ви то познајете осим што га знате...

Сведок [REDACTED]: Вјероватно да, ја сад тих момената не могу да се сјетим, ал` вјероватно да, да сам сигурно разговарао с њим, да ли је ту било контакта везаних за обданиште или овако онако ал` сам га ја добро познавао и знао сам да ради ту и знао сам да га зову Стер. То добро знам.

Председник већа: Где је радио?

Сведок [REDACTED]: Радио је у „Шипу“, то је било више, било је знате они СОУР-и, ОУР-и, мислим да је радио то у том ауто транспорту „Шипа“ они су возили оне велике балване и тако, с обзиром да је познавао и Наила, Наил Шулић је мој комшија а он је био возач тог неког великог камиона њиховог овај „Шип комерц“, „Шип транспорт“ како се звало.

Председник већа: Добро. Реците ми да ли знате нешто ближе о његовој породици дал` има децу, да ли нешто ближе у том смислу знате?

Сведок [REDACTED]: Не би знао.

Председник већа: То не знате.

Сведок [REDACTED]: Мислим његови, оно колко га ја знам прије ове како ми имамо обичај рећи а у праву смо агресије на Босну и Херцеговину, његов контакт је био онако како сам га ја познавао био коректан, био грађанин Кључа ког сам знао и који није имао никаквих испада. Ово што се дешавало у Босни вјероватно је многим дало крила да се тако понашају како су се понашали па вјероватно и њему.

Председник већа: Реците ми тада то кад описујете како вас је тукао и како сте пролазили кроз тај шпалир, можете да кажете како је био он обучен, јел` био у униформи, није био у униформи, опишите нам како је изгледао тада?

Сведок [REDACTED]: Чекајте, не могу да будем сигуран, пуно је било обучених у војне униформе, мислим да је он био обучен у војну униформу.

Председник већа: Јел` био наоружан?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Био је наоружан, јел` имао нешто од оружја код себе том приликом?

Сведок [REDACTED]: Слушајте, сад се ја не сјећам детаља али да је био наоружан и да су били наоружани сав тај шпалир је био малте не наоружан ту нема да

ли неко мање ил` више ал` 80 посто шпалира је било наоружано. Мислим и сигуран сам да је и он био наоружан и да је обучен био у војну униформу.

Председник већа: А реците ми јел` нисте га ништа питали због чега вас удара, пошто га познајете?

Сведок [REDACTED]: Нисам, то, било каква питања у том шпалиру у том проласку било какав контакт вербалан би био толко опасан да се могла изгубити глава, ја вам то не могу испричати какав је то набој силе од грађана које сте познавали јуче.

Председник већа: А реците молим вас како је он вама тад у том моменту изгледао када вас је ударао, да ли сте можда приметили нешто необичано у његовом понашању осим те агресивности?

Сведок [REDACTED]: Ево примјетио сам ту агресивност.

Председник већа: Осим тога?

Сведок [REDACTED]: Ту агресивност сам примјетио, с обзиром да сам га знао прије тих дана, рецимо тих `92., с обзиром да сам га знао дубље неких можда 5-6 година неодређено говорим можда и више, изненадило ме његово понашање, односно изненадило ме понашање мојих комшија у том тренутку па и њега, кад кажем тренутку у том, `92.-ој години.

Председник већа: Пошто сте га толики низ година познавали да ли уопште имате сазнања да је он конзумирао алкохол у неким већим количинама?

Сведок [REDACTED]: Па не би смео рећи то је питање на које не могу да одговорим, вјероватно, а ово вјероватно није одређено, вјероватно је било конзумирања алкохола.

Председник већа: А тада у том моменту да ли вам је можда оставио такав утисак да је био под дејством алкохола, то вас само питам Ваш утисак ако се сећате какав је био.

Сведок [REDACTED]: Ја сам само, ја сам само добро видио њега кад је мене ударио по леђима. У том шпалиру је било флаша ракије то да будемо начисто, да ли пивских флаша, да ли флаша од ракије било је то, тај некакав силни набој је био између осталог попраћен и алкохолом. Да ли је Стер био под утицајем алкохола то не могу да кажем, не могу да се гријешим.

Председник већа: Добро. Ево ја ћу вас препустити заменику тужиоца. Изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Заменик тужиоца Ђукић. Добар дан господине Селмане.

Сведок [REDACTED]: Добар дан и поштовање.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Само ми, имам неколико питања, ако можете за почетак да ми кажете ви сте објашњавали ваше односе са окривљеним пре рата, да ли можете да се изјасните да ли је између вас и њега постојао било какав сукоб по било ком основу?

Сведок [REDACTED]: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Физички, вербални, између Ваше породице и његове породице?

Сведок [REDACTED]: Не, не, не, ни у ком случају, породице наше су удаљене, они живе у Кључу одакле су његови родом, моји су из Санице, ја сам удаљен, ако је био у Кључу и ако су старосједиоци Кључа његови не знам, овај, претпостављам да је горе негдје према Рибнику, јер ово асоцира ме његово презиме, да ли он или његови родитељи мислим да фамилије нису имале никаквог контакта.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Тек углавном никаквих сукоба да ви знате за њих није постојало, ако сам вас добро разумео.

Сведок [REDACTED]: Не, не, не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите ми док сте били у сали за физичко у Кључу то је Основна школа „Никола Мачкић“, барем ми имамо такав податак, да ли сте евентуално приметили да је неко униформисано лице избацило окривљеног из сале док сте ви били тамо, да га је неко удаљио?

Сведок [REDACTED]: Нисам вас чуо опростите, да ли је неко?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је неко удаљио овог Маричића из сале док сте били тамо сви заједно? Ако сте ви приметили.

Сведок [REDACTED]: То не могу да кажем, јер нисам то видио, ја га у фискултурну салу у Кључу нисам ни примјетио, ја сам њега примјетио у том шпалиру овај, ја знам да сам, не стављам у овај контекст њега, ја знам да сам изведен из те фискултурне сале, познаво сам добро ту фискултурну салу, овај из фискултурне сале сам одведен у једну мању просторију да ли за наставнике или не знам за, мању просторију гдје сам добрих батина добио и знам да ме је један човјек који се презива Двизац спасио извуко из тог кад сам већ добро добио батина он ме спасио од тих момака који су ме између осталог тукли. А њега нисам видио у салу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Сведок [REDACTED]: Њега сам подвлачим, њега сам видио у шпалиру, њега сам видио у фискултурној сали на Чађевици на Ситници у ствари то је осмогодишња школа на Ситници и њега сам видио у просторијама Мањаче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Кажите ми ...

Сведок [REDACTED]: На просторијама Мањаче је био коректан, нисам видио никаквих испада, а сад да не понављам у Кључу у шпалиру односно у фискултурној сали у овај, на Ситници сам видио то што сам видио и то што сам вам реко.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Кажите ми молим вас следеће, рекли сте изјаснили сте се да сте га видели у овој фискултурној сали у Ситници, да ли је сте га видели у аутобусу којим сте ви превезени или у неком другом аутобусу до Ситнице?

Сведок [REDACTED]: Не. Било је, бићу слободан, било је вјероватно неких у ствари сигуран сам неких 5-6 аутобуса на тој главној улици у Кључу поредани у које смо ми улазили, сад кад се напуни један, други и тако то, да ли је то било сад четири аутобуса ил' шест не могу тачно да знам, да ли више икли мање ал' то је то. Њега нисам примјетио ја у свом аутобусу, нисам га видио иако примећивање односно овај, видјети некога у аутобусу је било веома тешко с обзиром да су нам главе и погледи били међу ногама и да нисмо баш смјели се тако окретати горе доле, гледати тамо вамо, овај, ту га нисам примјетио у том обданишту. У транспорту у овоме пјешачењу од фискултурне сале до Мањаче га нисам примјетио.

Заменик тужиоца за организовани криминал: Добро. Кажите ми молим вас када сте давали изјаву, а то је било пред Тужиоцем, то је 23.11.2016., Унско сански кантон, и данас сте то поменули, али чисто да разјаснимо. Такође сам и ту приметио Маричић Жељка који је наставио са својим поступањем. То сте мислили на његово поступање у фискултурној сали у Ситници. Јел можете да нам опишете како је то било поступање и према коме је оно било усмерено?

Сведок [REDACTED]: Причате о фискултурној сали у Ситници?

Заменик тужиоца за ратне злочине: У Ситници.

Сведок [REDACTED]: Ту смо ми, превезени из Кључа, ту смо бли смештени у фискултурној сали. Овако сликовати да вам то нацртам да би вам било љепше, да би вам било ближе.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јасније, да, да.

Сведок [REDACTED]: Сви смо били збијени у једном делу те фискултурне сале, у доњем делу, улаз у фискултурној сали је био рецимо у горњем дијелу, кад кажем горњи, доњи, говорим с обзиром на конфигурацију тла гдје је била фискултурна сала, она је нормално била нивелисана, с те, с тог горњем улаза у фискултурну салу је био један празан простор где смо се ми физички сви збили у доњи дио те сале, и тако да је половина малтене те сале била празна, а човек на човеку је у фискултурној сали био. Он је претио, добро се сјећам, том [REDACTED], том свом колеги, претпостављам да су заједно и возили камионе те, имали су некакав контакт у том предузећу где су радили, а Наил је имао брата [REDACTED] и он је за [REDACTED] говорио да би с њим попио кафу, односно да би платио му вечеру, да би се с њим дружио, а да би [REDACTED] дошо главе, да ће га Наил запамтити добро, и да ће га он, ето доћи му главе. Тако је био набусит у тој сали, наоружан са пушком, обучен у војну униформу, тога се добро сјећам, са некаквом подигнутом претећом, једном од тих слободних руку, у другој је био имао пушку, то добро се сјећам тог његовог набуситог изгледа у том тренутку.

Председник већа: А зашто, извињавам се сад, ево. Због чега мислите, зашто је то тако било? Зашто такво понашање?

Сведок [REDACTED]: Не знам, он то зна какво је понашање било, иначе да генерално некако понашање српског живља у нашем делу, у мом Кључу, између осталог је било такво да су преко ноћи, данас смо се дружили, сутра је већ била друга прича, и сутра смо ми били већ, овај, имали су некакав други однос према нама, између осталог тако насилнички настројени, као што су били настројени, наоружани до зуба и не знам ни ја, дешавало се то што се дешавало, да не понављам вама познато. Шта је се десило са Стером, односно са тим мојим комшијама Србима, то никад ми није јасно да такав преображај у тако малом временском периоду није ми јасан, заједно смо седели, ходали, дружили се, заједно радили, заједно не знам ни ја имали тих лијепих контакта данас, сутра већ друга прича.

Председник већа: Ево сада само још на сугестију члана већа, због чега је таква разлика у понашању, да би једном платио вечеру, а да би другог убио или не знам шта би му урадио?

Сведок [REDACTED]: Ја препричавам само оно чега сам био очевидац, а то осјећање једног према другом.

Председник већа: Не можете?

Сведок [REDACTED]: Од стране Стера не би знао, оно што знам.

Председник већа: Добро. Изволте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Могу да наставим? Добро, кажите ми ви сте описали ово што сте описали, односно понашање, односно практично те претње окривљеног које су биле изречене у фискултурној сали у Ситници, да ли је он на било какав физички начин злостављао, да сте ви видели некога у тој сали за физичко у Ситници?

Сведок [REDACTED]: Не, не, то ја нисам видио, ја сам испричао оно што је везано за њега у том тренутку како је он претећи изгледао и како је своје претње упућивао између осталог према Наилу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да, разумем.

Сведок [REDACTED]: Ништа друго, никакав други контакт нисам приметио, то је било то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Сад само за тренутак да се вратимо на онај, на ону ситуацију када ви пролазите кроз шпалир и удара вас окривљени Маричић тим коцем, ако сам вас добро разумео. Да ли је он успео да вас удари по леђима па сте се ви након тога заштитили руком па вас је ударио у руку, или сте одмах успели да се заштитите па сте добили ударац само у руку.

Сведок [REDACTED]: Ја сам само, знате оно махинално, с обзиром да сам, да нисам брз, журио, да сам добро видио то што сам видио, подбацио сам, тај колац је између осталог путовао у том замаху према мојим леђима, ја сам махинално подбацио десну руку, ја сам добио по леђима тај некакав ударац који је био добро, добро, ублажем под гурањем, подбацивањем те моје десне руке. Гро ударца тог и силаина ударца тог сам ја осетио на својој десној руци, на тој изнад коњенице, од лакта према рамену, у том дијелу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ако сам ја вас добро разумео, ви сте практично подметањем руке успели да ублажите ударац у леђа?

Сведок [REDACTED]: Јесам, да, баш тако.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Који је остварен.

Сведок [REDACTED]: Баш тако, баш тако.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите ми да ли сте се после свих ових догађаја пре свега ових ратних, када се завршио рат, сретали са окривљеним, јесте ли имали било какав контакт са њим?

Сведок [REDACTED]: Нисам, нисам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је он икада према вама изразио неко жаљење због свог понашања према вама?

Сведок [REDACTED]: Нисам. Поновићу оно, поновићу већ сам реко да би вам било ближе, поновићу оно што ми је реко мој брат прије три, четири дана, рођени мој брат, с обзиром да сам разговарао с њим на ову тему, пита ме он где ћеш, морам у Бихаћ и тако, зар ти је до Бихаћа, морам реко на суд, обећо сам да ћу доћи, то је некаква моја обавеза, да изнесем то што је истина и причали смо о том Стеру, између осталог ја сам знао да идем да сведочим на ову тему на коју сам данас ту. Он ми је реко да има осјећам да се Стер, да се Стер, да му је било нелагодно што је ударио њега, с обзиром да су се добро познавали, мислим да су се познавали њих двојица боље него ја и Стер.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ако вас разумем вама.

Сведок [REDACTED]: И онда доношење те одјеће коју је моја тетка упутила из Кључа да нам донесе, то мало те зимске гардеробе, имао сам и ја осећај да неке ствари не штимају ту, да су различите у односу на оно време у Кључу и тако, имао сам осјећај као да, да не кажем да му је жао, али ето што је то урадио брату.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, али колко сам вас разумео ви са њим контакт нисте имали никакав, па самим тим он никада није изразио никакво жаљење због тога што се понашао према вама како сте описали.

Сведок [REDACTED], не, то су само осјећаји, можда видни које је имао мој брат, односно ја наслућујем да има ту некаквих момената који су, да ли су моменти кајања.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите ми, само бих волео да ми се изјасните у односу на ова друга лица која су наведена у оптужници, нису окривљени него су оштећени, одакле их познајете и какве сте видели евентуално поступке да је према њима предузео Маричић. Дакле ја ћу вам читати имена...

Сведок [REDACTED]: Мој исказ је овде на том да сам дао исказ за себе, допунио, да ли сам имао у исказу ово од брата, и за ову двојицу својих комшија [REDACTED] [REDACTED]. Биле су то моје комшије, нас је ту било пуно, из моје Санице је доведен аутобус или два, мислим да су била два аутобуса који су доведени из Санице и више можда.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Господине [REDACTED], господине [REDACTED] само да вас прекинем.

Сведок [REDACTED]: Кажите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Можда ћемо бити ефикаснији ако ја вама прочитам име и презиме ви кажете да ли знате човека и да ли сте видели да је Маричић према њему нешто предузео.

Сведок [REDACTED]: Може.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Дакле да ли знате [REDACTED] ако знате да ли сте га видели било у основној школи у Кључу, било у основној школи у Ситници, у шпалору и како се према њему понашао Маричић? Дакле [REDACTED] [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: [REDACTED] знам, прије рата је био, био је прије рата таксиста, са Пудин Хана је родом Дервишевић Мирсад, а сад мислим да живи у Швицарској, мислим да је то то. Вјерује давно је исказ тај мој био, колико сам ја видио то шта се дешавало са [REDACTED] и Стером, ту не би баш могло неке одређене да кажем, знам да сам чуо после тог да га је Стер злостављао, како, на какав начин, међутим ја мислим да ипак ништа нисам видио ја на ту тему Стера.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, ајмо следеће име. [REDACTED] [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Па исто тако би за [REDACTED] реко, [REDACTED] исто познајем, преживео је са мном Мањачу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, мене интересује да ли сте их видели у овој основној школи првој?

Сведок [REDACTED]: Не, не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И овој другој?

Сведок [REDACTED]: Не би, виђао сам ја њих, они су били сво време Мањаче присутни заједно са мном, добро су злостављани, посебно тај [REDACTED], на Мањачи је добро, добро злостављан, чуди ме да је тај човек и преживео, с обзиром да

су га константно, интензивно сваки дан тукли, али ја не смем да кажем да је то био Стер.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, следеће име је [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: [REDACTED] исто ми је познат, исти исказ имам као и за [REDACTED]

Заменик тужиоца за ратне злочине: Исти исказ у ком смислу ако можете да будете јаснији?

Сведок [REDACTED]: Па нисам видео ја да је Стер њега.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Али да ли сте га виђали у овим основним школама, то ме занима, у којима сте били заточени?

Сведок [REDACTED]: Мислим да сам га видио, вјерујте сад давно се то дешавало, и било, мислим да сам га видио, јер један дио Кључана, да ли је на ноћ кад смо ми дошли или прије нас одведен у логор у Градишку, па су после спојени с нама на Мањачи.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Следеће име [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Како?

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED]

Сведок [REDACTED]

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED]

Сведок [REDACTED]

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте.

Сведок [REDACTED]

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED]

[REDACTED] Тог човека се веома слабо сјећам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте ли га виђали, јесте ли га видели у овим фискултурним салама где сте били заточени?

Сведок [REDACTED]: Верујте да се слабо баш сјећам тог човека, презиме ми нешто говори али не би могао да кажем да ли сам га видио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Следеће име [REDACTED]

Сведок [REDACTED] познам добро, дал сам њега видио у фискултурној сали, не могу, не могу да будем неодређен, овај не могу да будем неодређен с обзиром да су, ја сам добро запамтио људе који су долазили из Санице, с обзиром да смо имали некакву видну комуникацију у Саници у школи кад смо били заробљени, међутим с обзиром на коректно понашање, међутим понашање у Кључу ми смо морали држати главу међу ногама и гледати само у под, тако да круг некаквог мог виђења односно познавања ко је ту близу мене је веома ограничен.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Дакле имали сте сужено видно поље?

Сведок [REDACTED]: Ја, да тачно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И још једно име, [REDACTED]

Сведок [REDACTED] Њега добро знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте ли њега видели?

Сведок [REDACTED] мислим да сам га видио, [REDACTED] је био полицајац прије рата у Кључу и сад је у пензији, после рата је био полицајац.

Заменик тужиоца за ратне злочине: То кад кажете мислите да сте га видели, то мислите на ове основне школе или?

Сведок [REDACTED] Ја мислим на основну школу, мислим да сам га видио, сад ово мислим, вјерујте давно је било, могу бити помало и неодређен, не би хтио бити али ограђујем и себе, и не бих хтио да кажем нешто што, у што нисам сигуран.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Разумем.

Сведок [REDACTED]: Кад је сад везано за Стера морам бити ограничен, на оно што је истина.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Што сте видели?

Сведок [REDACTED]: Што сам видио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала вам господине [REDACTED] и хвала суде.

Сведок [REDACTED]: Молим.

Председник већа: Ја морам да се још надовежем на питање заменика тужиоца. Ја вас конкретно сада питам, да ли је вас Маричић, како га ви зовете Стер, у просторијама основне школе „Никола Мачкић“ у Кључу било на који начин тукао?

Сведок [REDACTED]: Гледајте.

Председник већа: Да ли вас је злостављао на било какав начин?

Сведок [REDACTED]: Мене Стер у школи оно што сам ја видио није злостављао.

Председник већа: Вас није?

Сведок [REDACTED]: Није, јер ја мој, ја нисам могло да видим ко ме злоставља, према томе ако нисам видио не могу да кажем да је то био Стер, ја сам добро био злостављан у школи, међутим нисам видео Стера.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Нисам ја видио никога, мене је Стер злостављао с тим изласком и са оним што сам описао у том шпалиру, ништа друго.

Председник већа: Питам вас знате зашто, зато што стоји у оптужном акту, па сад морам да вам поставим конкретније питање, проверавајући наводе оптужног акта наравно. Да ли сте ви у школи, основној школи, значи „Никола Мачкић“ у Кључу падали у несвест, да ли сте били без свести?

Сведок [REDACTED]: Гледајте, у том тренутку, у том тренутку кад сам изведен у мању просторију и кад су ме добро онако намлатили мушки, њих четири, пет, тукли су ме на свакакав начин, не мора значити да нисам у том неком тренутку био једно време одсутан, ово говорим јер се добро сјећам тог да сам био у некаквом оно, знате оно магновању, кад си на, кад сам на ивици онога неодређеног, те некакве неодређене свијести, међутим дошао је тај Двизац, извукао ме је из тог, вратио ме у салу.

Председник већа: Добро. Да ли сте у уопште видели, али не могу то сад да вас питам, пошто кажете да се не сећате Маричића из ситуације када сте били у основној школи у Кључу.

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Добро. Ево изволте, препустићу вас сада одбрани оптуженог. Изволте бранилац оптуженог.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Могу ли седећи пошто хоћу да се присећам?

Председник већа: Можете.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Хвала вам. Добар дан господине.

Сведок Селман Мујага: Добар дан.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Ја морам да вам поставим пар питања пошто ваш исказ сте дали тако како сте дали, па просто ако, покушаћу мало да групишем само неке ствари које мене интересују. Колико схватам овде имамо ситуацију, да кажемо две одвојене ситуације. Једна се дешава у основној школи „Никола Мачкић“ у Кључу, а друга ситуација дешава се у Ситници, јел тако?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Тако. Сем тога спомиње се шпалир, е сада ме интересује пошто сте овде спомињу два шпалира, да ли је један шпалир се односи када сте улазили у аутобус да кренете ка Ситници, а други када сте излазили из Ситнице да идете даље у овај логор, да ли је то тачно?

Сведок [REDACTED]: Шпалир поредан човек до човека.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: На уласку, да.

Сведок [REDACTED]: На улазу из физкултурне сале и на уласку у аутобус у Кључ је био тако дуг неких 80 до 100 метара, ту је био шпалир.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: То је један шпалир?

Сведок [REDACTED]: То је шпалир, шпалир на Ситници нисам спомињао и шпалир, и мислим да су нас квалитетно да тако кажем чували војници, српски војници на уласку у, прављење тог марша, тог поредани два по два, кад смо пешачили из физкултурне сале из Ситнице према Мањачи, према логору у Мањачи.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро.

Сведок [REDACTED]: Тад нисам, не сјећам се, мислим да није био никакав шпалир горе.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро, значи причамо о шпалиру који се односи приликом уласка у основну школу „Никола Мачкић“ у Кључу, јел тако?

Сведок [REDACTED]: Из основне школе у аутобус.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Из основне школе у аутобус, добро. И приликом тог вашег изласка тад сте добили ове ударце о коме сте причали, јел тако, овај ударац у руку?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Реците ми молим вас ту поред овде оптуженог у овом предмету, да ли сте видели још нека лица која сте препознали, неког од војних лица, од полиције, припадника српске националности?

Сведок [REDACTED]: Било је пуно обучених полицајаца, било је пуно обучених људи у војне униформе, било је пуно жена у том шпалиру.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли су они били. Не у шпалиру, ови људи око шпалир?

Сведок [REDACTED]: Веома мало је било људи ван шпалира, све је то било у шпалиру.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Ови који су вас ударили, о њима причамо?

Сведок [REDACTED]: Јесте, све су били у шпалиру.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Они су стајали поред шпалира.

Сведок [REDACTED]: Ту је било најмање 100, 150 особа које су чиниле тај шпалир. Неких стотињак метара максимум од изласка физкултурне сале до аутобуса на главној цести.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро, пошто је било толико пуно људи, јесу ли они били згуснути, један поред једног су стајали, или је било размак, како су били распоређени?

Сведок [REDACTED]: Релативно је то било, можда је неко био пар метара испред, иза ал су били ту што су били, имали су сасвим нормално могућност да се понашају тако како су се понашали, јер су већина се тако понашала насилнички, односно ударала.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро, само ми реците молим вас.

Сведок [REDACTED] Имали су сасвим нормално простора за те некакве замахе.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Пошто их је било пуно кажете, и доста су згуснути, како баш знате да вас је Маричић Жељко ударио? Да ли сте сто посто сигурни, пошто сте неколико пута рекли да је вероватно, да је можда, знате овде се ради о предмету где би морали бити сигурни у оно што кажете. Мислим ја схватам да се ви не сећате неких ствари, али ради се о веома тешком кривичном делу, о великој казни предвиђеној, ја вас молим ако можете са највећим степеном вероватноће да кажете да ли сте ви сигурни да вас је баш он ударио, или је просто пуно је људи било, као што кажете, да не можете да определите?

Сведок [REDACTED]: Да, да, тврдим категорично да, јер сам то добро видио, мене је ударио Стер у том шпалиру.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Како сте видели, јел можете описати моменат замаха, ударца, како?

Сведок [REDACTED]: Видио сам добро, тачно сам видио њега и његов замах, видио сам њега и његову фигуру, видео сам тај колац који је држао у рукама и видио сам, откуд би ја реаговао да нисам видио, јер ја сам реаговао, рефлексно сам реаговао с циљем да се заштитим.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Не, не, ја не сумњам да сте ви ударени.

Сведок [REDACTED]: Гледајте видио сам тог сто посто, као што нисам видио неке ствари, видио сам га сто посто ту кад ме је ударио, видио сам га сто посто на Ситници, на Чађевици кад је, на Чађевици кад је претио [REDACTED]

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро, то ћемо доћи до тога. Само ми реците молим вас шта је он имао у руци том приликом, јел имао неко оружје, пушку, пиштољ, оруђе, шта је имао?

Сведок [REDACTED]: Он је имао, у једној руци је имао колац којим је мене ударио.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Извињавам се шта је колац? Шта подразумевате под колцем?

Сведок [REDACTED]: То је дрво које је рецимо дебело четири, пет санти, и дуго рецимо неких метар и по, примјера ради, да ли је то метар и по, или мање или више, али то је то.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро, да ли је још нешто имао од оружја при себи, да ли је имао неку пушку, митраљез, пиштољ било шта?

Сведок [REDACTED]: Мислим да је имао пушку у једној руци је имао пушку.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Мислите или знате да је имао?

Сведок [REDACTED]: Па мислим да је, чујте мислим, сви су били наоружани, не видим разлога да није био наоружан.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Не, не, да али нас само он интересује знате, ја разумем да су сви били и верујем, али само нас он интересује?

Сведок [REDACTED]: Да, да. Ја мислим да сам, у ствари сигуран сам да сам Стера добро видио.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Ок, да ли је имао оружје, само питам да ли је имао неко оружје, да ли можете да кажете?

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Које је оружје имао?

Сведок [REDACTED]: Па мислим да је то била аутоматска пушка. Било је оружје.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Мислите или знате?

Председник већа: Мисли, неколико пута је споменуо да мисли.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро. Реците ми молим вас да ли је имао, да ли сте видели да је имао можда неки нож при себи?

Сведок [REDACTED]: Па то је ситнија ствар, то не могу да.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Не, да ли сте видели ви, јесте, нисте, никакав проблем?

Сведок [REDACTED]: Ја нисам видио нож.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро.

Сведок [REDACTED]: Нисам видио нож.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Хоћете ми само рећи како је он тада изгледао? Јел био мршав, дебео, како је изгледао тада?

Сведок [REDACTED]: Био је, он је био онако крупан, мислим да је више био дебео него што, био је изразито крупан, он је висок, он је, то сам примећивао, већи је од мене неких десетак сантиметара. Крупан човек.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Шта сте рекли, рекли сте да је имао, да је био обучен у неко војно одело, јел ли? Шта је то имао на себи, да ли се сећате?

Сведок [REDACTED]: је војно одело, то су одијела Југословенске народне армије.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Какве, јесу ли то које боје, пошто има неколико?

Сведок [REDACTED]: СМБ боје.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: То.

Сведок [REDACTED]: СМБ боје, какву је имала војска Југословенске народне армије.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: А јел имао на глави нешто? Да ли се сећате, само да ли се сећате?

Сведок [REDACTED]: Не сећам се, да ли је имао сад капу ил без капе, знам да је то био он, сто посто је он био, нема друге двојбе ни приче.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро. Реците ми молим вас пре овог догађаја јесте ли ви њега виђали, колико често?

Сведок [REDACTED]: Па виђао сам га у чаршију, у Кључу сам га виђао седмично најмање једно два пута.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли сте га некад видели у некој кафани?

Сведок [REDACTED]: Па виђао сам га, сигурно сам га виђао и у кафани, то је неодређен појам, виђао сам га и у кафани. Како да га нисам виђао.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Кад сте га то виђали, да ли вам је изгледао пијан?

Сведок [REDACTED]: Па не.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли сте чули да он пије, да конзумира више него што редовно људи пију, да кажем? Да ли је био под утицајем алкохола, јел се тетурео некад, да ли је било шта било овако неуобичајено?

Сведок [REDACTED]: Ја га нисам никад видио да је пјан и да тетуро.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро, и виђали сте га кажете једном недељно, јел тако?

Сведок [REDACTED]: Па чујте, дал сам га виђао два пута или три пута у 15 дана, ал то је то.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро.

Сведок [REDACTED]: Виђали смо га. Често сам навраћао код своје тетке, мислим да су били у истој згради.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Следеће да вас питам молим вас, кад је ту значи био у тој сали коју смо рекли, у школи „Никола Мачкић“ јесте га ви видели у тој сали да је био уопште присутан?

Сведок [REDACTED]: Не.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Ни једног момента?

Сведок [REDACTED]: Не, нисам га видио ја у фискултурној сали, нисам видио никога, ја сам у фискултурној сали гледао људе само до кољена.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро, јел било пуно људи српске да кажем националности у тој сали?

Сведок [REDACTED]: Па било је, у тој сали је било неких петнаестак, двадесет тих српских војника.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли вас је неко ударао у тој сали?

Сведок [REDACTED]: Јесте. А посебно су ме ударили кад су ме одвели у мању просторију.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: То ћу исто доћ до тога. Док сте ту у сали, да ли сте видели да ли вас је овде оптужени ударио неком приликом?

Председник већа: Па рекао је да се не понављамо. Значи ви сте тучени само од стране Маричића у шпалиру, да се не понављамо више.

Сведок [REDACTED]: У шпалиру, тако је, тако је.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Значи ни у оној сали тамо кад сте одведени, да ли сте тада видели ко вас туче?

Сведок [REDACTED]: Не

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Нисте видели лица?

Сведок [REDACTED]: Не.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро, и сада излазите, кад сте сви ту изашли, и онда идете према аутобусу и ту се формира шпалир, јел тако?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: И тада вас удара Маричић Жељко?

Сведок [REDACTED]: Ја.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Е сад ми реците молим вас, после када је прошло то неко време, јесте ли били код лекара у вези те руке, каква је последица била, јел вам сломљена, јел уганута, јел изврнута, јел има функцију рука, да ли имате последице од тог ударца?

Сведок [REDACTED]: Чујте, релативно је сад то говорити да ли имам или немам.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли сте били код лекара, имате ли лекарску документацију, то вас питам?

Сведок [REDACTED]: Немам никакву лекарску документацију.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли сте ишли код лекара?

Сведок [REDACTED]: Моја лекарска документација је боравак на Мањачи, говорим вам оно што, и по изласку из Мањаче имао сам проблема једно одређено време са руком и тај дио руке је био модар кад сам изашо са Мањаче.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро. Само вас питам да ли сте се.

Сведок [REDACTED]: У боравку на Мањачи је био црн.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли сте се обраћали лекару и да ли имате неку лекарску документацију, само то, ништа?

Сведок [REDACTED]: Не.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Немате, добро.

Сведок [REDACTED]: Не.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: И после када долазите сада поново, овде у Ситницу, шта се дешава ту у тој сали, да ли сте ту видели уопште окривљеног?

Сведок [REDACTED]: Ја видио сам ту.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: И једног момента?

Сведок [REDACTED]: Видио сам ту Маричић Жељка.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да.

Сведок [REDACTED]: Званог Стер, добро.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро, шта је радио?

Сведок [REDACTED]: Претио је подигнутом руком.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: То сте рекли, у реду.

Сведок [REDACTED]: Претио је Наилу, и то што сам реко, да се не понављам.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли сте видели да неког удара?

Сведок [REDACTED]: Не.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли сте видели да неког шутира?

Сведок [REDACTED]: Не.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли је и тада имао при себи неко оружје, ту што сте рекли, ту дрвену даску или како већ зовете ви, колац?

Сведок [REDACTED]: Не, не.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли је имао оружје при себи?

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: А шта је радио, само је претио јел?

Сведок [REDACTED]: Претио је овом мом кошији [REDACTED]

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро, после претње, јел реализовао било шта од тих претњи?

Сведок [REDACTED]: То ја нисам видио.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро. Кад сте завршили, значи кад те изашли из школе и кад сте кренули даље у логор, јел тако сте били превезени. Да ли га.

Сведок [REDACTED]: Они који нису могли да пјешаче, било је људи, пуно људи ограничених физичких способности.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Не, само ме интересује да ли су.

Сведок [REDACTED]: Повређени, они су ишли аутобусом. И оно успут ко падне купили су их аутобусима, ми смо који смо могли пешачили.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Само ми реците да ли сте видели Жељка после, значи кад сте изашли из Ситнице, да ли сте га и у једном моменту касније видели, било у аутобусу, било поред аутобуса, било на путу, било где?

[REDACTED] Видио сам га, видио сам га, неодређен сам, не могу да будем одређен, али сам га видио на Мањачи, кад је донио моме брату пакет који је послала тетка.

Председник већа: Да, немојте то.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: То не, то нас не интересује сад.

Председник већа: Нећемо се понављати.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: То је јасно.

Сведок [REDACTED]: Никад га више нисам.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Не, само да ли сте видели ту да је улазио, да је неком даље претио, у аутобусу, да је било шта се дешавало, да ли сте га ви видели?

Сведок [REDACTED]: Никада га више нисам видио.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: У реду, хвала.

Председник већа: То би било то.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Хвала вам.

Сведок [REDACTED] Молим.

Председник већа: Да ли ви имате неко питање оптужени Маричићу, да ли имате питање да поставите сведоку?

Оптужени Жељко Маричић: Немам питање.

Председник већа: Укључите микрофон, представите се.

Оптужени Жељко Маричић: Здраво Мујага.

Сведок [REDACTED]: Жив био.

Оптужени Жељко Маричић: Стер овде, то знаш јел?

Сведок [REDACTED]: Ја.

Оптужени Жељко Маричић: Прво да се захвалим што си реко да сам ти донио пакет од тетке [REDACTED] друго да ти је брат добро проценио да је мени жао и овом приликом се извињавам и пуно ми је жао. Био сам у алкохолисаном стању што си ти вјероватно и видио. И ја не би пуно да причам. Јел он мене чује сад?

Председник већа: Чује, чује.

Оптужени Жељко Маричић: Ја не бих пунмо да причам, ти знаш мене врло добро, знаш и какав сам човек, знаш да сам волио попити, знаш да сам возио камион и тако даље.

Председник већа: Па јесте ли знали да је волео попити?

Сведок [REDACTED]: Ма чујте, то је гледајте сад, сасвим нормално, људи су сједели у кафани и попију тамо шта ја знам, некакво пиће. Ја га нисам примјетио, никад га нисам срео пијана нит' је испољавао себе, некаквим својим пијанчењем, шта ја знам, то.

Председник већа: Знате зашто...

Сведок [REDACTED]: Овај, ја га знам као, ја га знам, познам га добро и познам га као мислим да је био возач тог камиона ето, који је возио оне велике трупце из шуме.

Председник већа: Добро. Само да вам кажем, одбрана оптуженог Маричића је у том смислу што он не спори да је он вас ударио он и сам каже да вас је ударио али он каже да је био у алкохолисаном стању, да је у то време и пре рата да је јако много пио, он је тако представио и реко је да је изузетно конзумирао алкохол, е сад, зато вас ми и питамо да ли се ви сећате, да ли вам је одавао утисак човека који је био у алакохолисаном стању у том моменту када вас је ударио то је било, због тога питам.

Сведок [REDACTED]: Чујете веома је тешко судити на ту тему, ја сам њега примјетио, видио и знам да је он то, да ли је био под утицајем алкохола ил' није то немојте ме, не знам.

Председник већа: Добро, рекли сте то.

Сведок [REDACTED]: Ја њега се сјећам из чаршије из Кључа сјећам га се оно здраво - здраво и то је било то ништа друго. Ја нисам био некакав његов пријатељ нит' сам се њим дружио ал' сам га примећиво ко човјека, и нисам га примјећиво као алкохоличара ни пијанца, нисам га таквог доживљавао.

Председник већа: Изволте. Само да видимо да ли оптужени, јел' имате ви још неко питање. Само да заврши.

Оптужени Жељко Маричић: Ало Мујага...

Сведок [REDACTED]: Да.

Оптужени Жељко Маричић: Само да ти кажем још нешто, ја нисам донио само теби пакет, ја сам горе донио на стотине пакета, пошто сам возио силажу за краве, знаш шта је то.

Сведок [REDACTED]: Ја.

Оптужени Жељко Маричић: [REDACTED] водоисталатер, да их сад не набрајам све, сви су од мене добивали пакете што су слали из Кључа. Према томе, ја ти се још једном извињавам, посебно теби због овога што се десило и кајем се и то би било то. Поздрављам те пуно и желим ти да оздравиш.

Сведок [REDACTED]: Хвала ти. Ја сам Стер реко оно што знам, што сам сигуран.

Оптужени Жељко Маричић: Ти си, видим ја шта си ти реко.

Сведок [REDACTED]: Ја ни једном, тамо, ако је било неких онда сам реко да нисам сигуран мислим чуо сам и шта ја знам, међутим оно што сам видио видио, нећу да додајем јер се могу огријешити, нећу да додајем нит' да одузимам, реко сам оно што мислим да је истина.

Оптужени Жељко Маричић: Никакве, нема...

Сведок Селман Мујага: Ни у једном тренутку не би, напомено сам не би хтио да утрпам нешто што није истина па да се после огријешим или каже види шта сам урадио, не би то...

Председник већа: Добро.

Оптужени Жељко Маричић: Нема проблема земљача, ја те поздрављам пуно и буди добар.

Председник већа: Хвала лепо. Изволте бранилац оптуженог такође жели да вам постави питање. Искључите микрофон.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Само извињавам се, само још једно кратко питање. Да ли сте познавали породицу овде окривљеног?

Председник већа: Питали су га.

Сведок [REDACTED]: Не, не, можда сам их и познаво ал` се сад овог тренутка не могу сјетити. Стера се сјећам добро.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Само вас питам то из разлога, да ли знате да је он имао нешто болесно дете, да се о томе причало да је имао проблема с дететом, да је имао неко обољење да нешто није у реду, да ли се тога сећате?

Сведок [REDACTED]: Могуће да, видите отворили сте ми мало, мало сте ме асоцирали, то што кажете могуће да, нисам сигуран ал` могуће да је, има некакво, та нека моја асоцијација говори да у том вашем питању има рецимо да је било то. Ја се сад у овом тренутку не могу сјетити да кажем јесте тако је, ал` ко да ми негдје у подсвјести говори да је било тако.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли се причало можда по насељу да кажем, да ли се причало нешто о њему његовим проблемима с дететом да има да се мора лечити или у том смислу само питам?

Сведок [REDACTED]: Вјероватно сам често пута реко вјероватно, вјероватно да, ал` знате оно с резервом одговарам на ово ваше питање. Не могу се сјетити давно је то било.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Океј, само што се можете сетити наравно. У реду, хвала вам, немам више питања. Хвала најлепше.

Сведок [REDACTED]

Председник већа: Добро. Да ли има још неких додатних питања? Нема. Добро. Хвала вам пуно.

Сведок Селман Мујага: Хвала вама.

Председник већа: Хвала што сте дошли да сведочите, ми вас поздрављамо из Београда и све најбоље.

Сведок [REDACTED]: Хвала.

Председник већа: Поздрављамо и колегу, колега хвала вам и поздрављамо вас из Београда.

Судија Кантоналног суда у Бихаћу [REDACTED]: Довиђења, хвала.

Председник већа: Довиђења, пријатно.

Констатује се да је видео конференцијска веза са Бихаћем одјављена у 10,35.

Дакле, требали смо да испитамо и сведока [REDACTED], међутим немамо информацију због чега он данас није приступио у Кантонални суд у Бихаћу. Данашњи главни претрес ћемо одложити. [REDACTED] сад ја не знам тачно да вам кажем када ћемо га позвати и да ли ћемо га за наредни главни претрес позвати, морамо да се информишемо да видимо пошто имамо информацију да живи у Швајцарској, да ли евентуално може за овај неки летњи период, да ли ће долазити у Босну па да покушамо да ступимо у контакт са њим.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Данашњи главни претрес се одлаже, а следећи се заказује за **22. мај 2019. године у 12,00 часова, судница број 4.**

Што је присутнима саопштено уместо позива.

На следећи главни претрес позвати сведоке:

- [REDACTED]

Довршено у 10,40.

Записничар

Председник већа-судија

